

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาค 4 ตัว ได้แก่ ความผันผวนของอัตราดอกเบี้ย ความผันผวนของอัตราเงินเฟ้อ ความผันผวนของอุปทานทางการเงิน และความผันผวนของอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ ว่ามีความสัมพันธ์ต่อความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนอย่างไร และเพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อการเคลื่อนย้ายทุน โดยได้ทำการศึกษาในประเทศเอเชียที่สำคัญๆ ได้แก่ ประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น ซึ่งการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆในการศึกษานี้ โดยใช้เทคนิคทางสถิติแบบ GARCH(1,1) T-GARCH และ E-GARCH ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้ ใช้ข้อมูลรายเดือน ตั้งแต่เดือน มกราคม พ.ศ. 2540 ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2549 รวม 120 เดือน

จากการทดสอบแบบจำลองพบว่า ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนของทุกประเทศมีค่า AR(1) ซึ่งมีความหมายว่า อัตราแลกเปลี่ยนในช่วงเวลาที่ผ่านมามีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยนในช่วงเวลาปัจจุบัน และแบบจำลองของทุกประเทศมีนัยสำคัญที่แสดงว่าความแปรปรวนของแบบจำลองมีลักษณะที่ไม่นิ่ง หรือเรียกว่า Heteroskedasticity ซึ่งเป็นการยืนยันว่าการใช้แบบจำลอง GARCH ซึ่งถูกสร้างมาสำหรับแบบจำลองที่มีปัญหาเรื่องความแปรปรวนไม่นิ่งได้อย่างเหมาะสม และเมื่อทดสอบคุณสมบัติด้านความนิ่งของข้อมูล พบว่าอัตราแลกเปลี่ยนและการเคลื่อนย้ายทุนของทุกประเทศ มีลักษณะหนึ่งที่ระดับผลต่างอันดับหนึ่ง (First Different)

นอกจากนี้ผลการศึกษาพบว่า ความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความผันผวนอัตราแลกเปลี่ยน ในกรณีประเทศ ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์ ส่วนในกรณีประเทศเกาหลีใต้ และญี่ปุ่น พบว่า ความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ส่วนความผันผวนของอัตราเงินเฟ้อมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนในทุกประเทศ แต่ในประเทศไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์ นั้นยังพบความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามด้วย และจากการศึกษาความผันผวนของอุปทานทางการเงินพบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนในกรณีประเทศ ไทย มาเลเซีย และญี่ปุ่น ส่วนในกรณีประเทศเกาหลีใต้ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม และกรณีประเทศฟิลิปปินส์พบความสัมพันธ์ทั้งทิศทางเดียวกันและตรงกันข้าม ส่วนกรณีในประเทศสิงคโปร์ไม่มีนัยสำคัญที่แสดงถึงความสัมพันธ์ การศึกษาในส่วนความผันผวนของอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ในกรณีประเทศไทย สิงคโปร์ เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น ส่วนกรณีประเทศฟิลิปปินส์พบความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กรณีประเทศมาเลเซียพบความสัมพันธ์ทั้งสองทิศทาง

การศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนและการเคลื่อนย้ายทุน พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกัน ในกรณีประเทศไทย ฟิลิปปินส์ และญี่ปุ่น ส่วนในกรณีประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และเกาหลีใต้ ไม่มีนัยสำคัญที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนและการเคลื่อนย้ายทุน

The purpose of this study was to examine the relationship between exchange rate volatility and net capital flows in six Asian countries: Thailand, Malaysia, Singapore, the Philippines, South Korea, and Japan. This study also investigated the relationship between each of the following four macroeconomic indicators and exchange rate volatility: inflation rate volatility, interest rate volatility, money supply volatility, and growth rate volatility. Secondary monthly data were used, from January 1997 to December 2006. Moreover, the Generalized Autoregressive Conditional Heteroskedastic Method was used in three ways: GARCH(1,1), T-GARCH, and E-GARCH.

The results showed that exchange rate had AR(1), which means the exchange rate in this period was influenced by the past period of exchange rate. The results also showed the heteroskedastic condition in the model, which supported the econometric method in this study was suitable. Both ADF and KPSS tests showed that the exchange rate and net capital flows were stationary at the first order of integration.

The results showed a significantly direct relationship between interest rate volatility and exchange rate volatility in Thailand, Malaysia, Singapore and the Philippines, while South Korea and Japan, they showed a significantly inverse relationship. There was a significantly direct relationship between inflation rate volatility and exchange rate volatility in the Philippines, South Korea and Japan; and Thailand, Malaysia and Singapore showed both a significantly direct and inverse relationship. A significantly direct relationship between money supply volatility and exchange rate volatility was shown in Thailand, Malaysia and Japan, but a significantly inverse relationship was apparent in South Korea. The Philippines showed both a significantly direct and inverse relationship. A significantly inverse relationship between growth rate volatility and exchange rate volatility was shown in Thailand, Singapore, South Korea and Japan, but the Philippines showed a significantly direct relationship. Malaysia showed both a significantly inverse and direct relationship.

Finally, the results of this study showed a significantly inverse relationship between exchange rate volatility and net capital flows in Thailand, the Philippines, and Japan.